

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 listopada 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii**(Sprawa C-66/06) ⁽¹⁾**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego —
Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko naturalne — Zezwolenie udzielone bez oceny)**

(2009/C 6/02)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Simonetti i X. Lewis, pełnomocnicy, adwokat F. Louis i C. O'Daly, solicitor)*Strona pozwana:* Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, J. Connolly i G. Simons pełnomocnicy)*Interwenient popierający stronę pozwaną:* Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: E. Osniecka-Tamecka, pełnomocnik)**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 ust.1, art. 4, ust. 2–4 dyrektywy 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), w brzmieniu zmienionym dyrektywą 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, s. 5) — Zezwolenie udzielone bez dokonania oceny

Sentencja

1) Nie ustanawiając zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2–4 dyrektywy 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., wszelkich prze-

pisów koniecznych w celu zapewnienia by przed wydaniem zezwolenia, przedsięwzięcia, które mogą wywierać istotne skutki dla środowiska naturalnego i należące do kategorii przedsięwzięć ujętych w załączniku II pkt 1 lit. a)–c) i f) tej dyrektywy, były poddane procedurze oceny ich oddziaływania w tym względzie, zgodnie z art. 5–art. 10 tej dyrektywy, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Irlandia pokrywa koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich.

3) Rzeczpospolita Polska ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 listopada 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Landgericht Siegen — Niemcy) — Postępowanie karne przeciwko Frankowi Weberowi**(Sprawa C-1/07) ⁽¹⁾**(Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Tymczasowe zawieszenie prawa jazdy — Cofnięcie uprawnienia do kierowania pojazdami — Ważność drugiego prawa jazdy uzyskanego w innym państwie członkowskim w okresie obowiązywania tymczasowego zawieszenia)**

(2009/C 6/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Siegen

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Frank Weber

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 8 ust. 2 i ust. 4 dyrektywy Rady z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (91/439/EWG) (Dz.U. L 237, s. 1) — Brak uznania przez państwo członkowskie miejsca zamieszkania, na jego terytorium, prawa jazdy uzyskanego w innym państwie członkowskim w okresie obowiązywania zakazu kierowania pojazdami przed administracyjnym cofnięciem prawa jazdy przez państwo członkowskie miejsca zamieszkania

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie odmówiło na swym terytorium uznania uprawnienia do kierowania pojazdami wynikającego z prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie osobie, wobec której na terytorium pierwszego państwa członkowskiego zastosowano środek polegający na cofnięciu uprawnienia do kierowania, mimo że został on zarządzony po wydaniu tego prawa jazdy, jeżeli to ostatnie prawo jazdy zostało uzyskane w okresie obowiązywania środka polegającego na zawieszeniu prawa jazdy wydanego w pierwszym państwie członkowskim i zarówno ten środek, jak i to cofnięcie są uzasadnione przyczynami istniejącymi w dniu wydania drugiego prawa jazdy.

(¹) Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 listopada 2008 r. — Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-38/07 P) (¹)

(Odwołanie — Umorzenie należności celnych przywozowych — Decyzja Komisji — Artykuł 239 kodeksu celnego — Zaistnienie szczególnej sytuacji — Brak oszustwa — Oczywiste zaniedbanie ze strony importera)

(2009/C 6/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (przedstawiciel: H. de Bie, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, (przedstawiciel: X. Lewis, pełnomocnik i F. Tuytschaever, advocaat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 30 listopada 2006 r. w sprawie T-382/04 Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 czerwca 2004 r. (REM 19/2002), stwierdzającej że umorzenie należności celnych przywozowych nie jest w danej sprawie uzasadnione

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 listopada 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-46/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 141 WE — Polityka społeczna — Równość wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej — Pojęcie „wynagrodzenia” — System emerytalny urzędników)

(2009/C 6/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik; adwokaci G. Fiengo i W. Ferrante)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 141 WE — Naruszenie zasady równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej — Uregulowanie krajowe przewidujące zróżnicowany w zależności od płci wiek emerytalny w odniesieniu do urzędników publicznych